

ת"פ (ירושלים) 60977-07-21 - מדינת ישראל נ' פחרי בכרי - נידון

ת"פ (ירושלים) 60977-07-21 - מדינת ישראל נ' פחרי בכרי - נידון ואח'שלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 60977-07-21

מדינת ישראל

עו"ד אמיר דראושה מפמ"י

נגד

1. פחרי בכרי - נידון

2. תאמר חמדאללה

בית משפט השלום בירושלים

[03.11.2024]

כבוד השופט ביאלין אלעזר

ע"י ב"כ עו"ד רמי עותמאן

גזר דין- בעניינו של נאשם 2

כתב האיטום המתוקן והסדר הטיעון

1. ביום 2.3.2023 הורשע הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") על יסוד הודאתו, בכתב איטום מתוקן שגובש במסגרת הסדר

טיעון, בעבירות הבאות:

א. הטרדה מינית והתנכלות לפי סעיף 3(א)(4)(5) לחוק למניעת הטרדה מינית תשנ"ח - 1998.

ב. הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק העונשין").

ג. היזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

2. על פי האמור בעובדות כתב האיטום המתוקן בהן הורשע הנאשם, ביום 23.7.21 בסמוך לשעה 04:00, ביצעו

השוטרים נדא סוויד, אחיאל מהצרי וישראל אשורי (להלן: "נדא", "אחיאל" ו"ישראל", וביחד "שוטרי את"ן" או

"השוטרים"), בדיקת שכרות לנהגים, כחלק מביקורת שגרתית, בצומת הרחובות הנביאים ויחיא אדהאן (להלן

"הצומת") בירושלים.

3. באותה עת, שהו הנאשמים כשהם תחת השפעת סמים, במונית שירות שעוכבה בצומת כחלק מהביקורת.

4. בשלב מסוים, הנאשמים וחשוד נוסף יצאו מהמונית והתקדמו רגלית לעבר השוטרים. הנאשם פנה לשוטרים

באומרו: "תשחררו את התנועה, אתם על אירי, על זובי, על הזין שלי, אני אתחיל לשחרר את התנועה אם אתם לא

משחררים". מיד לאחר מכן הנאשם 1 ירק לעבר השוטרת נדא ממרחק של מטר.

5. הנאשם נצמד לשוטר נדא ואמר לה: "אני אזיין אותך, אני אזיין את אמא שלך, אני אדחוף לך גזר לתחת", מיד לאחר מכן ירק לעבר השוטר נדא. בשלב זה, הבחין שוטר נוסף שהיה במקום בהתנהגותו של הנאשם 1 והחליט לעוצרו. במהלך מעצרו של הנאשם 1 הצטרף השוטר לירון סוויד לסייע לשוטרים. הנאשם 1 התנגד לניסיון מעצרו תוך שהזיז ידיו לצדדים וניסה לבעוט בשוטר לירון, כאשר הוכנס לניידת בעט בכיסאות ודפק ראשו בחלון תוך שאומר לשוטר לירון: "אני אזיין אותך, חכה מה אני אעשה לאחותך".
6. הנאשם, אשר הבחין בניסיון מעצרו של נאשם 1, החל לברוח מהמקום תוך שהשוטר נדא מפצירה בו לעצור, משלא נענה לדרישותיה, הוחלט לעצור גם אותו. הנאשמים הובלו לתחנה להמשך טיפול.
7. במהלך שהותם בתחנה שהו הנאשמים בתא שהייה תחת השגחתם של השוטרת מיכל ברטו גלפרן ואביאל קולט (להלן: "מיכל" או "אביאל", וביחד השוטרים). בעת שהשוטרים החליפו את קודמיהם במשמרת, פנה ביוזמתו הנאשם לשוטרת מיכל באומרו: "י'זונה, את מצלמת כמו זונה, אכלת זין במשקל שלי, הרגו אותך בזיונים, את מצלמת את הסרטון ואח"כ תלכי לשירותים ותעשי עם זה ביד, הפטמות שלך עומדות, את רוצה לגמור? אני אכבה את האורות ואם את רוצה תשפירי, תרוויחי 50,000 ₪ בבימ"ש ותעשי קוסמטיקה לכוס". הנאשם פנה לשוטר אביאל באומרו: "קוקסינל, אתה נראה כמו הזין שלי, תימני זבל". הנאשם המשיך ופנה לשוטרת מיכל באומרו: "נהיית אדומה כי את מתביישת? תלכי לעשות ביד והכל יגמר, מת להוציא לך את הזין, כמה חיכיתי שתבוא ותקרע אותי כי במגרש הרוסים לא מזיינים טוב, תאמר אני עובדת בלילות בזיונים, בואי תמצצי לי, בואי אני אשכב ותשבי עליי, בואי תעזבי את המשטרה ותמצצי לי עם השפתיים שלך, אני אזיין אותך, בואי תשבי עליי".
8. סמוך לאחר מכן נחקר הנאשם ע"י השוטר יעקב זריהאן (להלן: "החוקר"). במהלך חקירתו דרש הנאשם מהחוקר לשבת בטרם יתיישב בעצמו, הוריד כל העת את המסכה שהיתה על פניו בעזרת פיו ואמר לחוקר שיש לו שלוש דקות לסיים ולא - ירק בפניו. בסיום חקירתו בעט הנאשם בשולחן ושבר אותו.
9. הנאשם ושותפו, נאשם 1, הודו והורשעו כאמור בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמות לעניין העונש.
10. ביום 2.3.23, עת הוצג הסדר הטיעון, עתר ב"כ הנאשם להפנות את הנאשם הן לתסקיר שירות מבחן והן לממונה על עבודות השירות. מנגד, המאשימה התנגדה. לנוכח נתונים שב"כ הנאשם ציין בפניי אז, ותוך שצינתי כי אל לו לנאשם לפתח ציפיות, מצאתי לתת הזדמנות לנאשם והחלטתי להפנותו הן לקבלת תסקיר לעניין העונש והן לחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

11. חרף פניות חוזרות ונשנות, בחר הנאשם שלא ליצור קשר עם שירות המבחן (ראו הודעת שירות המבחן מיום 26.2.24 לפיה ניסיונות ליצור קשר טלפוני עם הנאשם וב"כ, לא צלחו והאחרונים לא יזמו פניה מטעמם) וכן בחר שלא להתייצב אצל הממונה על עבודות השירות (ראו הודעות הממונה מיום 4.9.23 ומיום 21.1.24 מהן עולה שחרף העובדה שתואמו עימו מועדי ראיון בחר שלא להתייצב בפני הממונה).
- ראיות לעונש
12. מטעם המאשימה הוגש הרישום הפלילי של הנאשם וכן גזר דין קודם ובו מאסר מותנה להפעלה.
13. מטעם הנאשם לא הוגשו ראיות לעונש.
- תמצית טענות ב"כ הצדדים:
14. מחד, ב"כ המאשימה עמד בטיעונו לעונש על הערכים שנפגעו בעקבות מעשיו של הנאשם והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. נטען כי הנאשם ביצע את המיוחס לו כאשר הוא היה תחת השפעת סמים, אותם צרך במודע ומרצון; עוד נטען כי הנאשם היה יוזם האירוע, וכי הנאשם המשיך במעשיו כאשר יכול היה להימנע מביצוע המעשים המיוחסים לו. עוד נטען כי אמירותיו של הנאשם כלפי השוטרת היו בוטות ופוגעניות. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה המלמדת על מדיניות הענישה הנוהגת ועתר לקבוע מתחם עונש מתאים שנע בין 4 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר בפועל.
15. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה; הצביע ב"כ המאשימה לכך שיש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי. מנגד, נטען כי יש לזקוף לחובתו של הנאשם את עברו הפלילי; העובדה שהנאשם ביצע העבירות מושא כתב האישום כאשר לחובתו תלוי ועומד תנאי בר הפעלה. כך גם נטען כי הנאשם לא עבר כל הליך טיפולי משום שבחר שלא להגיע לשירות המבחן על אף שהופנה. על כן, עתרה המאשימה להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר ולפעיל במצטבר את המותנה, כך שסך הכל ירצה הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית של מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.
16. מנגד, ב"כ הנאשם עמד בטיעונו על נסיבות ביצוע העבירות. נטען כי מעשיו של הנאשם בוצעו תחת השפעת סמים, אותם צרך לנוכח בעיות אישיות, ולאחר שאיבד שליטה על פיו ודיבורו. נטען כי מעשיו של הנאשם לא כללו פגיעה פיזית בשוטרים, אלא התבטאו בעיקר במלל, אף שגם בכך אין להקל ראש. עוד טען ב"כ הנאשם כי עבירת ההפרעה לשוטר המפעילה את התנאי היא עבירת סל שאינה מחייבת את מיצוי הדין עם הנאשם בנסיבות מקרה. כך במיוחד שהנאשם בחר להודות ולחסוך את עדות השוטרת ואי הנעימות הכרוכה בכך.
17. בנוסף, ב"כ הנאשם עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם וציין בין היתר כי העבירות בוצעו על רקע בעיות אישיות שהיו לנאשם באותה עת. נטען כי כיום הנאשם נמצא במקום אחר בחייו- התארכ ועתיד להתחתן בעוד חודשיים. כך גם נטען כי הנאשם פתח עסק - מסעדה חדשה. כך גם עתר ב"כ הנאשם לזקוף לזכותו של הנאשם את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, העובדה שהנאשם לא הסתבך בעבירות נוספות מאז. כך גם ב"כ הנאשם עתר להביא בחשבון את הפגיעה הכרוכה בנאשם ובעסקו.
18. ב"כ הנאשם הפנה לעונש המאסר שנגזר על נאשם 1 ועתר להטיל על נאשם זה עונש דומה. נטען כי המעשים בהם הורשע נאשם 1 חמורים משום שמעשיו של נאשם 1 כללו גם עבירה של התנגדות למעצר. לטעמו של ב"כ הנאשם, עבירה של התנגדות למעצר טומנת בחובה אלמנטים של אלימות ואלמלא התנאי להפעלה היה מקום להשית על הנאשם עונש קרוב לעונש שנגזר על הנאשם 1. ב"כ הנאשם התייחס לפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה וטען כי מדובר בפסיקה שאינה רלבנטית לעניינו, שכן לטעמו המעשים המתוארים בפסיקה שם הם חמורים. ב"כ הנאשם עתר להשית 3 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות והפעלת התנאי בחופף.
19. הנאשם בדברו האחרון ביקש סליחה וציין כי התארכ לאחרונה וכי פתח מסעדה חדשה היום, מועד בו נשמעו הטיעונים לעונש.
- דין והכרעה
- הערכים המוגנים, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומתחם העונש
20. מעשיו ואמירותיו הבוטות של הנאשם כלפי השוטרת הם חמורים ופוגעניים. מעשיו, האמירות הבוטות, התנהגותו והתנהלותו של הנאשם הן בזירת המפגש עם השוטרים שעה שהשוטרים היו עסוקים בביצוע פעולות אכיפת של שכרות, הן במהלך שהותו בתחנת המשטרה והן במהלך חקירתו מעידים על הנאשם כמי שאין לו כל מורא מהדין ומאוכפי הדין.
21. נוכח אלו, הרי שמעשיו של הנאשם פגעו בערכים מוגנים של שמירה על שלטון החוק, שומרי, שלמות גופם, כבודם וביטחונם האישי והנפשי של אוכפי הדין.
22. בע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' מוסא, פסקה 26 (20.9.2010) נאמרו הדברים הבאים על הצורך להגן על השוטרים האוכפים את הדין בשליחות הציבור:

"גוף מרכזי שתפקידו להבטיח את הסדר הציבור ואכיפת החוק הוא משטרת ישראל. סעיף 3 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971 קובע כי משטרת ישראל תעסוק במניעת עבירות ובגילוי, בתפיסת עבריינים ובתביעתם לדין, בשמירתם הבטוחה של אסירים, ובקיום הסדר הציבורי ובטחון הנפש והרכוש. משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל, ומוטלים עליה תפקידים רבים במדינתנו רווית הקשיים, המתחים והאיומים, ונדמה כי אף גוף משטרי במדינה דמוקרטית לא נאלץ להתמודד עם האתגרים הרבים הניצבים בפני משטרת ישראל, החל מגילוי פשעים ומניעתם וכלה בהתמודדות עם מתקפות טרור אכזריות. שוטרי משטרת ישראל, כמו אנשי שאר זרועות הביטחון, עושים לילות כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים אנו לעשות ככל שניתן על מנת להגן עליהם מפני מי שמנסים להלך עליהם אימים ולפגוע בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כלל הציבור ולהבטחת ביטחוננו האישי. ללא הגנה ראויה על אוכפי החוק לא תוכל המדינה להבטיח לציבור הרחב אכיפה יעילה של החוק והבטחת הסדר הציבור, ועלולים אנו להתדרדר לאותו מצב טבעי ממנו ביקשנו לצאת באמצעות ה"חוזה" או ה"אמנה" החברתית המטפורית שנכרתה בין המדינה לבין האזרחים המתגוררים בה, שבמסגרתה מסרו לה האזרחים מרצונם את הסמכות לשלול חירויות ולעשות שימוש בכוח כופה, בין היתר, לשם הבטחת הגנתם וביטחונם ושמירה על קניינם, וזאת גם באמצעות המשטרה (השוו פרשת המרכז האקדמי, פס' 2 לפסק דינה של השופטת ע' ארבל). הדעת אינה סובלת מעשי תקיפה על נציגי החוק אשר עושים את עבודתם נאמנה למען שמירת הסדר הציבורי ובטחון הציבור. יש להוקיע מעשים בהם אדם עושה דין לעצמו ומפריע לעובדי ציבור במילוי תפקידם בכלל ולשוטרי משטרת ישראל בפרט. מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, כפי שצינתי, וזאת על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. הציבור נותן את מבטחו בשוטרי משטרת ישראל, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים" (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.3.1988)). בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם (רע"פ 2660/05 יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.8.2008)). שומה על רשויות אכיפת החוק לספק הגנה אפקטיבית לשוטרי משטרת ישראל לאור הצורך החברתי, כי הם יבצעו את תפקידם ללא כל מורא (ראו רע"פ 5940/06 גל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.12.2006)). ראו גם ע"פ 6642/09 מדינת ישראל נ' גביש [פורסם בנבו] (30.12.2009); רע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.8.2010))."

23. דברים נכוחים אלה יפים גם לעניינו בשינויים המתאימים.

24. לא ניתן לשלוח שוטרים לאכוף את הדין מבלי שהחברה והדין יגנו על עבודתם ושליחותם הציבורית של השלוחים. לא ניתן לצפות משוטרות ושוטרים שיהפכו לשקי חבטות של יריקות ואמירות מיניות בוטות. במקרה דנן הפגיעה באוכפי הדין באה לידי ביטוי באופן חמור ביותר, שכן מעשיו של הנאשם היו כלפי שוטרים בעת שאלו ביצעו עבודתם - עסקו בפעולות אכיפה של איתור נהגים הנוהגים תחת השפעת אלכוהול; האמירות הבוטות כלפי השוטרת מיכל היו בתוך תחנת משטרה ובעת שזו מילאה את תפקידה כדין; אמירותיו ודרישותיו של הנאשם כלפי החוקר זריהן היו בעת שהשוטר ביצע את ליבת תפקידו כחוקר ואף שבירת השולחן המשטרי היתה בתוך חדר החקירות. הנה כי כן, עובדות כתב האישום המתוקן בהן הורשע הנאשם מלמדות על תעוזה, חוצפה, וכאמור העדר מורא מהדין ומאוכפיו.

25. גישה סלחנית למעשים ואמירות כה מבזות כלפי שוטרות לובשות מדים עלולה לשלוח מסר מוטעה ושלילי לפיו ציבור השוטרות המשרתות במשטרה יהפכו לשעיר לעזאזל. ממילא, תפקידן ויוקרתן - יהפוך ללעג ולבזוי בעיני עבריינים.

26. אף עובד ציבור, בוודאי שלא שוטרות ושוטרים במדים, לא אמור לספוג אמירות מיניות בוטות כפי שספגו נדא ומיכל.

27. באשר לנסיבות ביצוע העבירות אוסיף עוד כי נאשם זה הוא שיזם את הפניה לשוטרים ללא כל סיבה הגיונית ונראית לעין, כאשר פנה אליהם בקללות והתבטאויות גסות רוח. בהמשך, הנאשם ירק לעברה של השוטרת נדא אשר מילאה את תפקידה באותה עת. יריקה זו של הנאשם היא מעשה אלימות בוטה ואקט שכוונתו להשפיל ולבזות.
28. אומנם מדובר במעשה שלא תוכנן מראש ע"י הנאשם, אך מעשיו של הנאשם היו מתמשכים, חוזרים ונישנים, כך שלא יכולה להישמע טענה שהמעשה בוצע באופן רגעי.
29. מבחינת הנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות; נטען כי הנאשמים היו תחת השפעת סמים וכי מעשיו ואמירותיו של נאשם זה נבעו מכך. לטעמי, נסיבה זו היא נסיבה מחמירה ואין בה כדי להקל עם הנאשם. הנאשם אינו יכול לצרוך סמים, מעשה בלתי חוקי כשלעצמו, להכניס עצמו במודע להשפעות שליליות של חומרים משני תודעה, ולצפות שהחברה תתייחס לכך כנסיבה מקלה ביחס לעבירות שביצע בעקבות השפעות הסמים, וזאת מבלי שהנאשם עבר כל הליך טיפולי.
30. עם זאת, כנסיבות לקולא, אביא בחשבון שמעשיו של הנאשם לא התפתחו לאלימות פיזית ולא נגרם נזק לגוף.
31. נוכח כל המתואר לעיל, מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא ברף בינוני עד גבוה, וזאת לנוכח התמשכות האירוע בזירות שונות וכלפי שוטרות ושוטרים שונים.
32. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות ובמעשים מסוג זה היא בעלת מנעד רחב. עם זאת, בשינויים המחויבים מצאתי להפנות לאלה: לעפ"ג 5020-03-15 וייס נ' מדינת ישראל (12.10.15) - שם הנאשם הורשע במספר עבירות שמהותן תקיפת שוטר ואיומים, כאשר שוטרים ניגשו למערער שישב על קטנוע וביקשו תעודת זהות, המערער התפרע, ניסה לדרוס שוטר, נהג באלימות כלפי השוטרים וגרם לחבלות תוך איומים וקללות, עד שנעצר. בימ"ש שלום גזר על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי לשוטרים. ביהמ"ש המחוזי קיבל את הערעור שהגיש הנאשם והפחית את העונש ל-6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות (שאר מרכיבי העונש נותרו על כנם), מתוך התחשבות בשיקומו של המערער ובקבלת האחריות, ובחלוף הזמן מאז הגשת כתב האישום ועד לגזר הדין (חמש שנים), נסיבות שאינן מתקיימות במקרה דנן. כך גם אפנה לעפ"ג 64091-10-13 עיאדאת נ' מדינת ישראל (22.5.14) - גם שם הנאשם הורשע בגין תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, איומים והעלבת עובד ציבור. לביתו של המערער הוזעקה משטרה עקב השתוללות והמערער ברח, נתפס, עלב בשוטרים ופגע בהם באמצעות ראשו גם לאחר שנאזק. לאחר שהמערער הפר צו מבחן וחזר להתמכרויותיו גזר עליו בימה"ש השלום 6 חודשי מאסר בפועל. ביהמ"ש המחוזי לא התערב בפסיקה זו, תוך שציין כי לאחר שהורשע המערער ביצע עבירות אלימות נוספות, וכי עבודות שירות אינן רלוונטיות בשל היעדר חו"ד ממונה ועל פניו, חוסר התאמה לשירות. עוד אפנה לעפ"ג 54354-04-21 מחמוד עותמאן נ' מדינת ישראל, אליו הפנתה המאשימה בטיעוניה ונסיבותיו פורטו שם בהרחבה.
33. נוכח המפורט לעיל, אני סבור שמתחם הענישה לו עתרה המאשימה סביר ואינו רחוק מהמתחם הראוי. עם זאת, בנסיבותיו של מקרה זה, ובהיעדר אלימות פיזית, אני סבור שהמתחם בחלקו התחתון מתחיל ב-3 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

34. מחד, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו בעבירות וממילא החיסכון בזמן השיפוטי הכרוך בכך. להודייתו של הנאשם חשיבות, הן במישור היעילות, החיסכון בזמן שיפוטי והשגת תוצאה מהירה והן במובן זה שניתן להניח כי ההודאה משקפת הפנמה של המעשים ונטילת אחריות.

35. מנגד, דומה שרוב רובן של הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה מטות את הכף לעבר שיקולי החומרא. מדובר בנאשם אשר לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות רלוונטיות ודומות לאלו שבהן הורשע בהליך זה. ואפרט: בשנת 2012 הורשע הנאשם בעבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו והחזקת נכס חשוד כגנוב. בגין הרשעותיו אלו נידון הנאשם לעונש מאסר מותנה לצד ענישה נלוות; בשנת 2020 הורשע הנאשם בעבירות של הפרעה לשוטר בשעת תפקידו ואיומים ונידון לעונש מאסר מותנה בן 3 חודשים שהינו בר הפעלה בתיק זה.

36. חרף ההזדמנויות שניתנו לנאשם בעבר בדמות השתת ענישה מקלה וחרף מאסר מותנה תלוי ועומד נגדו (אשר הוטל ביום 10.12.20) ותוך זמן קצר בלבד שב הנאשם לבצע את העבירות מושא הליך זה, נתון שיש בו כדי להעיד, שוב, על היעדר מורא מהדין ואוכפיו.

37. נטען כי יש לשקול לקולא את חלוף הזמו מאז ביצוע העבירות ועד היום. לטעמי, אין ממש בטיעון זה. העבירות בתיק זה בוצעו בחודש יולי 2021. כתב האישום הוגש בסמוך לביצוע העבירות, ביום 28.7.21, כך שלא ניתן לזקוף לחובת התביעה השתהות בהגשת כתב האישום. גם את הזמן שחלף מאז הוגש כתב האישום ועד עתה, לא ניתן לזקוף לחובת התביעה שכן הדיונים בתיק נדחו לרוב לבקשת הנאשם ועל מנת לאפשר לו הן עריכת תסקיר לעניין העונש והן לשם קבלת חוות דעת ממונה בעניינו. יאמר, כי הנאשם לא ניצל את הזדמנויות שניתנו לו - כפי שפורט לעיל לא פנה לשירות המבחן ולא התייצב בפני הממונה, כך שזמנו של בית המשפט הושחת לריק.

38. גם טענת נאשם כי שינה את אורחות חייו וכי עונש מאסר שיוטל עליו יפגע בפרנסתו ובעסק המסעדה שפתח אך לאחרונה, נעדרת כל עיגון ראייתי. כאמור, הנאשם הופנה לעריכת תסקיר אשר בסופו של יום לא הוגש, כך שנסיבותיו האישיות, המשפחתיות והכלכליות לא נבדקו על ידי גורם אובייקטיבי ולא נפרשו בפני בית המשפט. כך גם הנאשם לא הציג בפניי ראיות שיתמכו בטענותיו אלה - לא בעניין המצב הכלכלי ולא בעניין המסעדה שפתח. בנסיבות אלה, מידת הפגיעה הצפויה בנאשם אינה חורגת מגדר הרגיל. מה גם שמדובר בנאשם שאינו אבא לקטינים הסמוכים על שולחנו.

39. אשר לטענה שיש להשוות בין עניינו של נאשם זה לנאשם 1; אכן עקרון אחידות הענישה הוא עקרון מחייב ומשמש נר לרגלינו בגזירת דינם של נאשמים. אלא שלטעמי עניינו של נאשם זה חמור יותר מעניינו של הנאשם 1 הן לנוכח התנהגותו בזירת האירוע והן בהמשך בתחנת המשטרה, והכל כמתואר לעיל. אוסיף שנאשם זה ביצע את המיוחס לו גם כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה. משקיים שוני בין המעשים הרי שגם העונשים שיגזרו יהיו שונים. בהקשר זה כבר נקבע ש" ... בעבר נפסק לא פעם כי עקרון אחידות הענישה מחייב לעיתים הבחנה בין נאשמים שונים באותה פרשה, והוא אינו כלל "מתמטי" שמחייב גזירת עונש שווה לנאשמים שהורשעו במסגרת אותה פרשה" (עפ 1462/23 מחמד סאלחי נ' מדינת ישראל, פסקה 11; ע"פ 5814/14 עספור נ' מדינת ישראל, פסקה 7).
40. נוכח כל אלו, אני סבור שיש להעמיד את עונשו של הנאשם על 4 חודשי מאסר בפועל ולהפעיל את המאסר המותנה במצטבר, וכל זאת לצד ענישה נלווית, כפי שיפורט להלן.
- גזירת הדין
41. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בניכוי ימי מעצרו (מיום 23.7.21 ועד ליום 2.8.21).
- ב. מפעיל עונש מאסר על תנאי בן 3 חודשים שנגזר על הנאשם בת.פ. 21038-08-18, וזאת במצטבר לעונש שהוטל עליו בתיק זה, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 7 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו כמפורט לעיל;
- ג. 4 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם עבירות בהן הורשע או עבירות אלימות ואיומים וזאת בתוך שלוש שנים מיום שחרורו;
- ד. קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 10.3.25. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מידי;
- ה. פיצוי לשוטרות הנפגעות בסך 4,500 ₪: לשוטרת נדא פיצוי בסך 1,500 ₪ וכן פיצוי למתלוננת מיכל בסך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 10.3.25. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;
- לתשומת לב הנאשם, כי ניתן לשלם את הפיצוי והקנס באחת מהדרכים הבאות:
- כרטיס אשראי באתר מכוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il.
 - במוקד שירותי טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) בטלפון *35592 או 073-2055000.
 - במזומן בכל סניף בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשובר תשלום).
- ככל שקיימת הפקדה, הקנס והפיצוי יקוזזו מן הפקדה בהליך המ"ת 60949-07-21 או אם קיימת הפקדה בתיק העיקרי (ת.פ. 60977-07-21).
- זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, ב' חשוון תשפ"ה, 03 נובמבר 2024, בנוכחות הצדדים.